

עפ"א 51467/06/17 - מדינת ישראל נגד טלי רקין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 51467-06-17 מדינת ישראל נ' רקין

לפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מדינת ישראל
מערערת
נגד
טלי רקין
משיבה
ע"י ב"כ עו"ד הילה קולטון
ע"י ב"כ עו"ד רן דרזניק

פסק דין

בפני ערעור שהגישה המערערת על גזר דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים ברמת גן (כב' השופט מ. בן חיים) מיום 8.5.17 לפיו הורשעה המשיבה על פי הודאתה בעבירה של אי קיום צו שיפוטי, עבירה על סעיף 210 לחוק התכנון והבניה התשכ"ה 1965 (להלן: "**החוק**") וגזר עליה מאסר על תנאי של שלושה חודשים, התחייבות עצמית על סך 15,000 ₪, תשלום על סך 12,000 ₪ ב-15 תשלומים, מתוך סכום ההתחייבות על סך 30,000 ₪ עליה חתמה המשיבה בתיק קודם.

הערעור הינו על קולת העונש.

הרקע

בתיק פלילי 804/04 של בית משפט לעניינים מקומיים ברמת גן הורשעה המשיבה בעבירה של שימוש חורג ללא היתר למגורים, בנכס אשר מיועד לשימוש כחנות.

בית משפט קמא גזר עליה קנס ונתן צו המורה על הפסקת השימוש החורג תוך 6 חודשים.

המשיבה לא קיימה א הצו השיפוטי ועל כן הוגש נגדה כתב אישום בגין אי קיום צו שיפוטי בת"פ 1433/07. המשיבה הורשעה והוטל עליה קנס בסך 10,000 ₪ והתחייבות כספית על סך 30,000 ₪. המשיבה המשיכה לא לקיים את הוראות הצו השיפוטי דן ועל כן הוגש נגדה כתב האישום בתיק נשוא הדיון.

בקשתה של המשיבה להיתר לשימוש חורג אושרה בתנאים ביום 28.8.11 אולם התנאים הללו לא מולאו וההיתר טרם

ניתן.

במועד הדיון ביום 28.11.16 חזרה בה המשיבה מכפירתה, הודתה בעובדות כתב האישום, הורשעה על פי הודאתה ובגזר הדין שניתן ביום 8.5.17 הוטלו עליה העונשים כמפורט לעיל.

להלן בקצרה טיעוני המערער

1. שגה בית משפט קמא כאשר הפעיל רק חלק מסכום ההתחייבות הכספית עליה חתמה המשיבה. אין לבית משפט סמכות להורות על הפעלת חלק מסכום ההתחייבות ועליו להורות על תשלום סכום ההתחייבות כפי שנקבע על ידי בית המשפט שהטיל אותה.
2. טעה בית משפט קמא כאשר לא קבע מהו מתחם הענישה ההולם לעבירה בנסיבותיה.
3. טעה בית משפט קמא בכך שלא הטיל על המשיבה קנס כספי כלשהו וכאשר לא קיבל את עתירת המערער להשית על המשיבה קנס יומי, כך שלא הוטל על המערער עונש ממשי בגין העבירה נשוא הדיון וכל העונשים צופים פני עתיד.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי במסמכים שבתיק בית משפט קמא שוכנעתי כי דין הערעור להתקבל.

אכן, כפי שטענה ב"כ המערער, בית משפט המפעיל התחייבות כספית שהוטלה על ידי בית משפט בהתאם להוראות סעיף 76 לחוק העונשין על פי נוסח הוראת החוק עליו להפעיל את ההתחייבות במלואה כפי שקבע בית משפט אשר הטיל אותה. אין לבית המשפט המפעיל כל שיקול דעת בעניין, אין לו סמכות להורות על הפעלת חלק מסכום ההתחייבות, או על הארכתה ועליו להורות על הפעלת מלוא סכום ההתחייבות כספית אשר כמוה כקנס על תנאי.

בית משפט קמא שגה בעניין זה בהפעילו רק חלק מסכום ההתחייבות. (ראה ע"פ (חיפה) 3812-04-09 מדינת ישראל נ' סלימאן אבו רומי).

זאת ועוד, בית משפט קמא אף שגה בכך שלא קבע מתחם ענישה לעבירה בנסיבותיה ולא הטיל על המשיבה קנס בגין העבירה דנן. מדובר בעבירה חמורה ביותר החותרת תחת שלטון החוק ואין בעונש שהוטל כדי להרתיע לא את המשיבה ולא אחרים שכמותה, אשר לא רק מפרים את חוקי התכנון והבניה אלא גם את צווי בית משפט. הלכה פסוקה היא כי מדובר במעשים חמורים אשר יש בהם פגיעה בשלטון החוק והסדר הציבורי ועל העונשים המוטלים על העבריינים הללו לשקף את חומרת המעשים ולהפוך את ביצוע העבירות הנ"ל לבלתי כדאי מבחינה כלכלית.

במקרה דנן, הנסיבות חמורות. מדובר בהגשת כתב אישום שני בגין הפרת הצו השיפוטי. הצו דנן ניתן בשנת 2005 ונכנס לתוקפו במרץ 2006 דהיינו, לפני כ-11 שנים. מדובר בעבירה כלכלית.

המשיבה השכירה את הנכס נשוא הצו למגורים לצרכי הפקת רווח במשך כל התקופה.

כפי שיפורט בהמשך, השימוש החורג הופסק רק לאחרונה, לאחר מתן גזר הדין בבית משפט קמא.

בנסיבות הללו ראוי היה להטיל על המשיבה קנס כספי הולם לאחר קביעת מתחם ענישה, בנוסף למאסר על תנאי שהוטל ולהפעיל את ההתחייבות הכספית במלואה.

במהלך הדיון בערעור הודיע ב"כ המשיבה כי הנכס איננו מאוכלס כיום והשימוש החורג למגורים הופסק לאחר מתן גזר הדין בבית משפט קמא. ב"כ המערערת ביקשה לבדוק אם אכן כך המצב ולאחר שבדקה את הנכס, הודיעה לבית המשפט בכתב כי אכן השימוש החורג הופסק. בהתחשב בכך ובנסיבותיה האישיות החריגות של המשיבה, מסכימה ב"כ המערערת כי לא יוטל על המשיבה קנס כלשהו בנוסף להפעלת ההתחייבות הכספית במלואה.

אשר על כן אני קובעת כדלקמן:

אני מפעילה את ההתחייבות הכספית שהוטלה על המשיבה בתיק פלילי 1433/07 על סך 30,000 ₪.

ההתחייבות דנן תשלום במלואה ב-36 תשלומים חודשיים שווים ורצופים (מהם יקוזזו התשלומים ששולמו על ידי המשיבה על חשבון ההתחייבות דנן) וזאת החל מיום 10.10.17 ובכל 10 לכל חודש שלאחר מכן.

יתר הוראות גזר הדין של בית משפט קמא יעמדו בעינן.

ניתן היום 16 ספטמבר 2017 בהעדר הצדדים.